

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanipla plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 8. februvarja.

—j— Zakon o sladornem davku vsprejel se je danes v tretjem branji. Predno prestopi zbornica v pretresanje onih predmetov, s kojimi se bode bavila v prihodnjih sejah, odgovarjal je naučni minister na Zallingerjevo interpelacijo o pravnih razmerah onih srednješolskih profesorjev in ravnateljev, kateri zavzemajo dostojanstvo državnih poslancev. Spreten odgovor na nespretno vprašanje — to je najboljša kritika ministrih besed. Zagotavljal je, da vlada nikakor ni nameravala, oškodovati dotične zastopnike, ter da se ministerska odredba iz leta 1884, veljavna le za učiteljske kandidate, napačno tolmači, ako se raztegne tudi na definitivno nameščeno učiteljsko osebo. Ta interpretacija morala je pač jasno biti vsakemu, kateri je količkaj pazljivo prečital napominano odredbo o učiteljskih izpiti. Čudimo se, da interpelantje pomena in obsega te odredbe neso razumeli ter do ministra stavili vprašanje, kojemu se je tako lahko odrezal. Ali je profesorjem — poslancem uštevati petletnice, koje se postavno uračunajo le „nach zufriedienstellender Dienstleistung im Lehramte“, — to je punctum saliens tega v državnoopravnem oziru zanimivega vprašanja, in preciznega razjasnila vladnega stališča o tem kontroverznem pitanju pogrešali smo v ministrovem odgovoru. Zaradi tega nas Gautschev včerajšnji odgovor ni zadovoljil. Sicer prisilil ga bode poslanec Derschatta s svojim predlogom, po katerem bode odsek 18 članov moral pretresati in presojeti glasovito ministersko odredbo gledé njenega razmerja do državnih osnovnih zakonov, še jedenkrat in jasneje nego včeraj razložiti nagibe k temu koraku in pravne posledice njegove za dotične poslance.

Zbornica prestopi potem k prvemu predmetu dnevnega reda, v razpravo o trgovinski pogodbi z italijanskim kraljestvom. Poročevalec gospodarskega odseka bil je rojak naš baron Schwegel, mož tembolj kompetenten za to poročilo, ker je bivša trgovinska pogodba z Italijo delo njegovih rok. Svoje dni se je mnogo bilo očitalo tej pogodbi; konečne številke pa vender le kažejo, da ni bila na kvar avstrijskim interesom. Iz

vladne predloge je razvidno, da je avstrijski eksport v Italijo tekom dobe 1880 do 1886 poskočil od 182 milijonov italijanskih lir na 225 milijonov, dočim se je v isti dobi italijanski import zmanjšal od 166 milijonov lir na 95 milijonov. Čisto naravno, da je Italija, kakor vse kontinentalne države stoječ pod uplivom zaščitno carinskih nazorov, skušala, predrugačiti trgovinsko bilanco sebi v korist. Nič manj naravno, da so tudi avstrijski pooblaščenici pri dotičnih obravnava trdili se kakor mogoče, da so ohranili sedanji pogodbinski položaj. Večinoma se jim je tudi posrečilo. Pač smo odnehali Italijanom gledé nekaterih za italijansko produkcijo jako važnih točk. Tako na pr. dovolilo se jim je prosto uvažanje pomeranč, citron in limon, od katerih je bilo po pogodbi iz l. 1878 plačati carino 4 gld. od metričnega stota. Koncesija tem večje važnosti, ker se je dotična pozicija v avstro-ogerskem generalnem tarifu zvišala na 8 gld., ob jednem izguba nad pol milijona za naše carinske dohodke. Z druge strani pa je sosedna Italija privolila tudi za bodoče prosti import avstrijskega lesa in avstrijskih konj ter nekaterim za avstrijski eksport prevažnim obrtnim izdelkom — v prvi vrsti imenujemo tu pivo, papir, steklo, porcelan, hišno opravo — dovolila dokaj zmerne carinske nastavke. Vsaki trgovinski pogodbi utisnen je pečat mejsebojnega kompromisa. V tem oziru tudi pogodba z Italijo, s kojo se je danes bavila državna zbornica, ni nobena izjema. Obzalujejo le, da se je ta kompromis deloma dosegl na škodo obrtnikom naših slovenskih pokrajin. Bridko bodo to občutili na pr. kranjski svečarji. Primorani, misliti na eksport svojega blaga v Dalmacijo in na Primorsko, srečajo tam premočnega tekmeca benečanskega, s kojim morejo konkurirati le tedaj, če dovolj visoka zaščitna carina uhod obtežuje voščnim svečam italijanskim. Ljubljanska trgovinska zbornica izjavila se je torej, ko so jo povprašali za stran novega carinskega tarifa, v tem zmislu, naj se zviša sedanja carina 10 gld. vsaj na 40 gld.. Generalni tarif ustregel je željam naših obrtnikov vsaj v toliko, da se je tujemu blagu navalilo carinsko breme 25 gld. Toda sedaj se je pokazalo, da je ta carinska pozicija bila le tako zvani „Negociationszoll“, in v italijanski trgovinski pogodbi znižal se je nastavek zopet na 12 gld., tedaj skoro na staro

stopnjo. To oškodovanje domače obrtne stroke in nekatere druge izgube konstatoval je v gospodarskem odseku naš zastopnik, toda sprememb pri taki pogodbi nasvetovati in skleniti ni mogoče, tu velja načelo „C'est à prendre ou à laisser“ — Kdor tedaj obrtnije naše in poljedelske produkcije neče razpostavljati nevarnosti, da jima bodo zaprte meje italijanske potom carinske borbe, temu ni drugega preostajalo nego glasovati za vladno predlogo in pritrditi trgovinski pogodbi.

Debata o tej pogodbi izpolnila je vso današnjo sejo. Kot prvi govornik contra govoril je Damatinec Borčić (Konec prih.)

Po deželnih zborih.

Deželni zbor goriški.

Pokržene grofije goriške deželni zbor ima to posebnost, da sta slovenski in italijanski živelj v njem jednako, četudi ne enakomerno zastopana. Ravnovesje obestranskih deželnih poslancev je tako natančno, da se mora skoro pri vsakem vprašanju jemati v poštev in da na vprašanja, zahtevajoča dvetretjinsko večino, skoro misliti ni. Deželnega zbora itak že pristrženi delokrog računati mora pred vsem s tem razmerjem glasov in to je glavni vzrok, da deželnozbornske tehtnice jeziček navadno ni v zbornici samej.

Kljubu tej razmeri pa so se baš v poslednjem zasedanju poslanci obeh narodnostij parkrat pokazali jako solidarne. Ko je počil glas, da je na Gasserjev predlog deželni šolski svet goriški sklenil, da se ima na vseh ljudskih šolah po Goriškem upeljati nemščina kot obligaten predmet, združili so se Italijani kakor Slovenci v skupno interpelacijo, katero je Gasserja tako neljubo dirnila, da je odložil na splošno zadovoljstvo svoj mandat, vlado pa prisilila, da je odgovorila par besed, o katerih pa lahko vsakdo sodi, kakor mu je povoljnejše. Mi s stališča svojega beležimo z veseljem samo to, da je bil Italijanov in Slovencev odpor proti obligatni nemščini jednak, da se torej tudi na Goriškem ne čuti še nemškega jezika potreba.

Predlog glede praznovanja štiridesetletnice vladanja presvetlega cesarja utemeljeval se je z obeh stranij jednako srčno in dobro, vender se nam je dr. Gregorčiča utemeljevanje posebno dopadalo. Ne

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XVI.

(Dalje.)

Kakor vse ženske, katerim ni usojeno, da bi ljubile, želela je nečesa, sama ne vedoč česa. Pravo za pravo želela si ni ničesar, dasi se jej je zdelo, da želi vsega. Pokojnega Odincova je komaj trpela (vzela ga je le radi denarja, dasi bi najbrže ne hotela postati mu žena, če bi ga ne bila zmatrala dobrega človeka) in porodila se jej je neka tajna nejevolja proti vsem moškim, katerih si ni mislila drugačnih, kot nelepa, nevkretna in lena, neodločna in neznosna bitja. Nekdaj naletela je nekje za mejo mladega, krasnega Šveda z vitežkim izrazom na obrazu, s čestitima, modrima očesoma pod odkritim čelom. Silen utis napravil je nanjo, a to je ni za drževalo, da se ne bi vrnila v Rusijo.

„Čuden človek ta zdravnik!“ mislila je ležeč v svojej prekrasnej postelji na čipkastih blazinah

pod lahko svileno odejo . . . Ana Sergějevna poddovedala je po otcu del njegovega nagnenja do razkošja. Ljubila je jako svojega grešnega a dobrega oca, on pa jo je obožaval, prijateljski se je norčeval ž njo, kakor z vrstnico in zaupaval jej vse, posvetoval se ž njo. Mater svojo je jedva pomnila.

„Čuden je ta zdravnik!“ ponovila je sama za-se. Stegnile se je, nasmehljala se, podtaknila roki pod glavo, potem prihitela z očmi dve strani neumnega francoskega romana, izpustila knjižico — in zaspala, vsa čista in hladna v čistem in dišečem perilu.

Sledečega jutra odpravila se je Ana Sergějevna takoj po zajutreku botanizovat z Bazarovom ter se vrnila stoprav pred obedom; Arkadij ni šel nikamer ter sprovel okolu jedne ure s Katjo. Dolgočasil se ni ž njo, sama se je ponudila, da mu ponovi včerajšnjo sonato. Ko pa se je konečno Odincova povrnila, ko jo je zagledal — postal mu je za trenotik tesno pri srci . . . Šla je po vrtu z nekoliko utrujeno hojo; lice jej je žarelo in očesi svetili sta se jej bolj nego navadno pod okroglim slamnikom. Mej prsti vrtila je drobno stebelce neke poljske cvetlice, lahka mantila spustila se jej je na

roki, in široki, sivi trakovi slamnikovi stisnili so se jej na prsi. Bazarov šel je za njo samosvetstno in nebržno, kakor vselej, a izraz njegovega obraza, dasi vesel in celo ljubeznjiv, ni ugajal Arkadiju. Zamrmraši mu skozi zobe: „zdravstvuj!“ odšel je Bazarov v svojo sobo. Odincova pa je molčé segla Arkadiju v roke in tudi odšla mimo njega.

„Zdravstvuj!“ mislil si je Arkadij . . . „Ali se še nisva danes videla?“

XVII.

Čas (to je znana stvar) leti časih kakor tica, časih leze kakor črv; a posebno dobro je človeku tedaj, kadar on niti ne opazi, je-li hitro ali polagoma mineva. Arkadij in Bazarov preživela sta na tak način petnajst dnij pri Odincovi. Temu je deloma pripomogel tudi red, katerega je ona imela v svoji hiši in v življenji. Strogo se je ravnala po njem ter zahtevala, da so se mu i drugi pokorili. Vse se je v teku dne vršilo o gotovem času. Zjutraj ravno ob osmi uri zbiral se je vsa družba k čaju; od čaja do zajutreka je delal vsak, kar je hotel, gospodinja sama imela je opraviti z oskrbnikom (posestvo bilo je v oskrbi), s hišnikom in z glavno hišino. Pred obedom zbiral se je družba spet, da

da bi se bilo hotelo presojati, je li znani pastirski list bil umesten in previden, zavračale so se z vso odločnostjo vse neosnovane posledice, ki so se v raznih listih po krivem iz njega izvajale, ter poudarjala se je neomahljiva zvestoba in udanost goriškega prebivalstva do Avstrije in presvetle cesarske hiše. Slovenski poslanci goriški so v tem oziru stekli si nas vseh priznanje, kajti govorili so odločno in jasno besedo.

Bolnica in blaznica milosrdnih bratov v Gorici prišla je takoj v drugi seji na vrsto. Nihče drugi nego dr. pl. Payer sam sprožil je interpelacijo o dr. Rojčica znani in skoro čez sredo presekani interpelaciji. Dr. pl. Payer bil je poznat kot največji nasprotnik interpelaciji dr. Rojčevi, njemu je milosrdnih bratov bolnica in blaznica predmet, o katerem velja „Noli me tangere“. Če je torej baš on in sicer takoj v drugi seji sprožil interpelacijo, morali smo postati sumljivi in misliti si, da so pri tem prizoru uloge že naprej razdeljene.

Vladni zastopnik baron Rechbach z odgovorom ni dolgo odlašal. Takoj v tretji seji pripovedoval je obširno zgodovino dotičnega komisijona, ki je baje kar nena doma presenetil milosrdne brate v bolnici ter našel vse v najlepšem redu. O nedostatkih in nepravilnostih ta komisijon ni našel niti sledu. S tem odgovorom dosegel je dr. pl. Payer, kar je nameraval, odgovor bil pa je ob jednem tudi rešitev dr. Rojčevi interpelaciji, o kateri pa svojega mnenja nismo niti za pičico izpremenili.

O prošnjah za omejitve ženitev in za prepoved javnih plesov prestopil je deželni zbor goriški na dnevni red, premenil nekoliko šolsko postavo z dne 6. maja 1870, odobril razne račune in proračune ter dovolil raznim občinam deloma izredno visoke občinske priklade na užitnino. Priklade po 100%, neso bile niti redke, da občina Gorjanska popela se je celo do 162%. To bode menda najvišja priklada v Cislitaviji, drugod po Slovenskem je tolika visokost skoro nepoznana, le na nemškem Štajerskem nahajajo se občine, ki se v tem oziru približujejo občini Gorjanski.

Poleg občinskih priklad zavzemajo velik del deželnozbornskega delovanja vsakoletne podpore za ceste in razne naprave. Ta rubrika po vseh deželnih zborih leto za letom narašča, kar je znamenje vedno širših zahtev javnega prometa, ob jednem pa dokaz vedno večjih bremen, katera morajo prenašati občine.

V občje je deželni zbor goriški marljivo in točno deloval ter rešil vse mnogobrojno gradivo mirno in brez posebnih debat. Bil je mej vsemi avstrijskimi deželnimi zbori menda najmirnejši, in to je bil menda uzrok, da ga občinstvo, hrepeneče le po hrupnih razpravah, ni mnogo pohajalo, da sta na pr. pri drugi seji bila samo dva poslušalca.

Končavši te kratke retrospektivne vrstice, preostaje nam še deželni zbor koroški, toda o zbornici Celovski ni, da bi mnogo govorili. Manjina naša broji ondu samo jednega poslanca, ki je samo v znani zemljišnoknjižni zadevi dobil še jednega somišljenika, konservativnega Nemca Pongratza. Razen običajnih računov, pečal se je koroški zbor mej drugim tudi še s prisilno delavnico, pri tej priliki pa čutil potrebo, posezati preko Karavank do prisilne delavnice Ljubljanske. Odmev, ki ga je vzbu-

se razgovarja ali čita; večer posvečen je bil sprehodu, kvartam in godbi; ob polu najstih šla je Ana Sergčjeva v svojo sobo, dajala ukaze za bodoči dan ter legala spat. Bazarovu ni ugajala ta razmerjena, nekoliko svečana pravilnost vsakdanjega življenja. „Kakor po železničnem tiru drčiš“, trdil je; lakaji v livreji in veličastni bišniki žalili so njegov demokratiški čut. Našel je, ker je že do tega prišlo, da bi se moralo tudi obedovati angleški, v frakih in z belimi ovrtniki. Nekdaj razjasnil je to sami Ani Sergčjevi. Živela je tako, da se ni bilo nobenemu človeku treba bati, da jej pové svoje mnenje. Poslušala ga je in odgovorila: „z vašega stališča imate prav — in, morebiti sem v tem slučaju — milostiva gospa, a v vasi ne more se živeti brez reda, dolgčas to zahteva“, — in ravnala je naprej po svoje. Bazarov je mrmral; a kakor njemu tako jo bilo tudi Arkadiju tako prijetno živeti pri Odincovi, mej drugim radi tega, ker je v njeni hiši vse „drčalo kakor po železničnem tiru“. Vender sta se oba mladeniča takoj prve dni svojega bivanja v Nikolskem izpremenila. Pri Bazarovu, kate- terega je Ana Sergčjeva očividno raje imela, dasi se je redko z njim soglašala, jel se je pojavljati

dilo neumestno to umešavanje v zbornici kranjski, šumi izvestno še danes dotičnim koroškim poslancem kakor tudi gosp. Schmidt-Zabiérowu v ušesih, zatorej upamo, da bodejo v bodoče previdnejši.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 10. februarja

Jutri ima **gospodska zbornica** sejo. Na dnevnem redu je prvo branje zakona o urejenji vnanjih pravnih razmer židovske verske družbe, drugo branje zakona o oproščenji kolkovine in pristojbin ustanov in podaritev povodom štiridesetletnice cesarjevega vladanja. Drugo branje zakona, da se skličejo rezervisti in deželni brambovci k sedemdnevnim strelnim vajam, poročilo budgetne komisije o računskih zaključkih melioracijskega zaklada, poročilo budgetnega odseka o stavbenih računih nekaterih na državne troške zgrajenih železnic, odsekovo poročilo o zakonu o zavarovanji delavcev za slučaj bolezni, volitev v terno-predlog gospodske zbornice za izpraznjeno mesto jednega člana državnega sodišča. Volitev jednega člana za državni sodnji dvor, volitev jednega člana v narodno-gospodarsko komisijo, volitev jednega člana v finančno komisijo.

V **ogerskeje** zbornici poslancev se je začela podrobna debata o budgetu finančnega ministerstva. Poslanec Helfy je očital poročevalcu, zakaj da ni pojasnil nekaterih prememb v tem budgetu. Nadalje zahteva pojasnil o stanji skupnih aktiv, in koliko je denarja v državnih blagajnicah, je li res, da se je poslednji čas oddalo za 30 milijonov zlate rente in zakaj se ni rajši izdala papirna renta, kar bi bilo za državo ugodnejše. Poročevalec se je izgovarjal, da je že pri generalnej debati vse povedal, kar je imel povedati. Ministerski predsednik Tisza je povedal, da je skupnih aktiv kacij 15 milijonov. Koliko je denarja v blagajnicah se razvidi iz dotičnih sklepnih računov. Da bi bila emisija papirne rente ugodnejša, nego zlate, ne taji, treba je pomisliti, da je vlada bila pooblaščená v skupno vzeti 80 milijonov na posodo. Ko bi hotela za vso to svoto izdati papirno rento, bi njen kurs silno pal, kajti papirna renta se more oddati samo v avstro-ogerskeje monarhiji. Tisza oporeka, da bi konsorcij ne bil hotel papirne rente.

Vnanje države.

Po poročilih iz Peterburga **Rusija** ne bode v nikakem slučaju odmaknila vojakov od meje, ali pa preklicala katero nameravanih vojaških naredeb. Sploh Rusi ne mislijo vsled objave avstro-nemške zvezne pogodbe in Bismarckovega govora prav nič premeniti svoje politike.

Ta mesec stopil je v **Bolgariji** v veljavo nov teritorialni zakon, katerega je sklenilo sebranje v poslednjem zasedanji. Po tem zakonu bode v celej Bolgariji 18 departementov in 124 okrajev. Dosedaj je bilo samo v severnej Bolgariji skoro toliko departementov, v južnej Bolgariji pa samo 6. Z novim zakonom se bode nekoliko prištedilo. Glavna njegova prednost bode pa, da bodo departementi na obeh straneh Balkana skoro jednako veliki.

Francosko vojno ministerstvo pretresuje vprašanje, da bi se zopet uveli generalni nadzorniki vojske. Njih uradni sedež bode v Parizu. V mirnem času bodo nadzorovali vojsko, v vojni bodo pa določeni za poveljnike. To kaže, da na Francoskem dobro spoznavajo, da mora Francija gledati najprej na zboljšanje vojske, če hoče kaj veljati v Evropi.

Poznanjski škof dr. Dinder je prišel v Berlin in govori se, da mu je **nemški** cesar podelil nek visoki red. Dinder si jako prizadeva širiti germanizacijo mej Poljaki in zatorej ni čuda, če ga visoko čislajo v Berlinu.

neki poprej mu neznan nemir: lahko se je razjarjal, govoril je nehoté, gledal je srdito in na jednem mestu ni mogel prebiti, kakor, da bi ga kaj privzdigovalo. Arkadij pa, ki je pa samemu sebi odločno priznal, da je zaljubljen v Odincovo, jel se predavati tihi otožnosti. Sicer pa ga ta otožnost ni ovirala, da bi se ne približal Katji, dà, pomogla mu je celo, da se je ljubeznivo z njo spoprijaznil. „Ona me ne ceni! Naj bo! . . . To dobro bitje pa me ne prezira“ mislil si je, in srce njegovo je iznova skušalo sladkost velikodušnih občutkov. Katja čutila je tajno, da je iskal nekake tolažbe v njeni družbi, in ni odrekala ni njemu ni sebi v nedolžnem zadovoljstvu polustidljivega, poluzaupnega prijateljstva. V prisotnosti Ane Sergčjeve nista se pogovarjala mej saboj: Katja bila je vedno v zadregi, kadar jo je gledalo zorko oko sestrično, Arkadij pa, kakor meta zaljubljenec, ni mogel v bližini svojega predmeta za nič drugega se zanimati; dobro pa mu je delo le pri Katji. Čutil je, da ne more Odincove; bal se je in tresel, če je bil z njo na samem. Tudi ona ni vedela, kaj bi mu govorila: bil jej je premlad. Nasprotno bil je Arkadij pri Katji kakor doma. Ravnal je z njo velikodušno,

Včeraj se je otvoril **angleški** parlament. Poprej so imeli še poslanci raznih strank posvetovanja.

Dopisi.

Iz Ljubljane 8. februarja. [Izv. dop.] Gospod urednik! Iz vseh krajev in o vsakeršnih dogodkih Vam prihajajo poročila, le o našem prvem glasbenem zavodu, o „Glasbeni Matici“ v Ljubljani molči Vaš list.

Vender imam pri tem tolažbo, da se „Glasbena Matica“ lahko primerja ženi, o kateri pravijo, da je tedaj najboljša, ako se prav malo ali nič o njej ne govori. Ker pa je „Glasbena Matica“ zavod, na kojem je interesovano vse Slovenstvo, o kojega delovanji naj čujejo vsi Slovenci, pošiljam Vam ta dopis.

Odbor „Glasbene Matice“ je deloval in deluje neprestano, brez hrupa pa neutrudljivo, da bi napravil iz društva glasben zavod, ki bode v ponos Slovincem. Prenovil je v teku časa marsikaj imajoč pred očmi namen, da narodu našemu utemelji vsestranski izvrstno glasbeno šolo, vedoč, da se more to storiti le tedaj, ako se z napredkom časa enakomerno dalje koraka. Vse „pri starem“ pustiti, veljalo bi posebno v tem slučaju ravno toliko, kakor rakovo pot hoditi.

V imenovanem glasbenem zavodu poučuje se igra na klavir, na gosli, petje, nauko o teoriji in harmoniji in v najnovejšem času tudi godba na pihalne instrumente.

Učiteljev in učiteljic ima „Glasbena Matica“ do sedaj šest, a učencev nad 170 pravih in nad 80 izrednih ali hospitantov, skupaj torej nad 250 učencev. Ako se to število učencev primerja s številom prebivalstva v Ljubljani ter se uračuni, da se poučuje godba in petje tudi po raznih drugih učiliščih, smemo se Slovenci s ponosom ozirati na prvenko svojih glasbenih šol.

Neutrudljivi odbor je v zadnjem času sklenil izvežbati narodno godbo. V ta namen je ustanovil pri glasbeni šoli poseben oddelek za pihalne instrumente, v kojih bi se domači mladeniči v večernih urah poučevali v navedeni godbi. Odbor je tudi že razposlal posebna vabila, v kojih so za godbo nadarjeni mladeniči povabljeni, da pristopijo v navedeni oddelek šole „Glasbene Matice“.

Odbor ima nado, da bode s tem korakom omogočil občno željo v Ljubljani, da namreč naše mesto dobi svojo domačo, izvrstno izvežbano godbo, ki bode veliko pripomogla, da bode socialno življenje v Ljubljani bolj živahno kakor je sedaj. Učenci, kateri so že in bodo še pristopili v „Glasbene Matice“ oddelek za pihalne instrumente, imeli bodo pozneje tudi gmoten dobiček, ker kot izučeni godci igrali ne bodo zastoj. Iz vsega v predstojem navedenega razvidi blagovoljni čitatelj, kolike pomembe in kako velike koristi je „Glasbena Matica“ za Slovenstvo. Kdor ljubi svoj dom in glasbo, ki razveseljuje in blaži s svojim mogočnim uplivom srce vsakega, ki priklepa vsakega na njegov rod in dom, pristopi k Matici slovenske glasbe in skladbe in ne daj se v tem oziru osramotiti po drugih narodih!

„Glasbena Matica“ dobiva letno podporo od države in kranjske dežele, od Ljubljanskega mesta

motil je ni, če je pripovedovala o utisih, koje je na njo napravila godba, čitanje povestij, stihov in drugih bedarij, a opazil ni ali ni hotel opaziti, da so te bedarije tudi njega zanimale. S svoje strani ni ga Katja ovirala, da toguje. Arkadiju bilo je dobro pri Katji, Odincovi — pri Bazarovu, in radi tega naključevalo se je navadno tako: oba para razhajala sta se, prebivši nekoliko časa skupaj, vsak na svojo stran, posebno na sprehodih. Katja obožavala je prirodo, tudi Arkadij jo je ljubil, dasi ni smel tega priznati; Odincova bila je napram njej precej ravnodušna, tako kakor Bazarov. Ker sta bila naša prijatelja vedno ločena, ni ostalo to brez posledic. Odnosaji mej njima so se izpremenili. Bazarov prestal je govoriti z Arkadijem ob Odincovi, prestal je celo braniti njene „aristokratske zvijače“; res pa je hvalil Katjo kakor poprej in le svetoval mu, da naj brzda njene sentimentalne neznočnosti, a hvala njegova bila je kratka, sveti suhi in v občje govoril je z Arkadijem mnogo manj nego poprej. . . Videti je bilo, kakor, da se ga ogiba, kakor da se ga sramuje. . .

Arkadij opazil je vse to, a ohranil je svoje opazke za-se. (Dalje prih.)

in od kranjske hranilnice. Te podpore je pa še veliko premalo za tako velik in torej dragocen zavod, kakor je „Glasbena Matica“. Zatorej jo more pred vsem narod sam podpirati.

Z neznatnim doneskom letnih 2 gld. postane lahko vsakdo njen podporn ud. Za ta znesek dobiva pa tudi ud vsako leto novih izvornih muzikalij, ki so vredne vsaj 2 gld. Kdor pa plača jedenkrat za vselej 40 gld. postane ustanovnik „Glasbene Matice“.

Letošnje leto izdal bode odbor posebno tiskano poročilo o delovanju „Glasbene Matice“ z imenikom vseh njenih častnih in podpornih udov ter ustanovnikov.

Pisalec teh versta je pa prepričan, da Slovenci ne bodo čakali tega poročila, in še le potem pristopali kot udje h „Glasbeni Matici“, marveč živi v zavesti, do bode vsakdo, komur je le močnej prav kmalu prihitel s svotice 2 gld. ter postal podporn ud „Glasbene Matice“, ako ne bode z uplačanim zneskom 40 gld. postal njen ustanovnik.

Pred vsem pa so poklicane vse Čitalnice in bralna društva, vsa učiteljska društva in učiteljske knjižnice, vse šolske in župnijske knjižnice — „Glasbena Matica“ izdaja redno tudi cerkvene skladbe — da pristopijo kot udje h „Glasbeni Matici“!

Slednjic še to: „Svoji k svojim“ je gaslo „Glasbene Matice“ in to bode gaslo vsakega Slovenca, ki naj zato postane ud njen. Dal Bog, da še dalje tako napreduje in razcvita prvi naš glasbeni zavod!

Iz Šaleške doline 7. februarja. [Izvorni dopis.] Dne 5. t. m. priredili so v gostilni gosp. Ivana Raka v Velenji tamošnji rodoljubi v prid ubogi šolski mladini veselico, obstoječo iz tombole, petja in godbe. Glava vsej veselici bil je občeznani in jako priljubljeni gosp. zdravnik Skubic, ki je proti 8. uri zvečer otvoril zabavo s primernim pozdravom, ob enem se zahvalivši za mnogobrojno udeležbo in za dobitke, koje je v blagi namen šoli prijazno občinstvo velikodušno darovati blagovolilo. Posebno hvalo izreka še velečastiti obitelji Adamovičevi, koja je pri takih prilikah jako radodarna, tudi pri tej priliki uboge šolske mladine ni pozabila in vse dobitke za jedno tombolo blagovoljno darovala, za kar ji tudi tukaj presrečno zahvalo iz rekamo. Za tombolo prodajala je karte jako marljivo gospodičina Šuler, koja je poleg gospoda župana Skubica veliko pripomogla, da je bil tombole čisti dobiček **90 gld.** Na citre so prav dobro svirali gospica Fani Skaza ter gospodje Mesiček, Korun in Zakušek. Najbolj ugajala nam je pač pesen „Po jezeru“, ki je in ostane jedna najlepših skladb slovenskih. Pelo se je ta večer zelo veliko. Imeli smo prvokrat čast v naši dolini slišati mešani zbor, ki se je pa tudi takoj pri prvem nastopu z velikim veseljem pozdravil. Obe pesni mešanega zbora peli sta se dobro.

Mi pač zavidamo trg Velenje, kajti gospodičine imajo izredno lepe glasove. Pevkam (gdč. Ivana Rak, Slava Machan, Fani Skaza in Cilka Wirt) smemo le čestitati, goječ samo željo, da bi se jim še ostale gospodičine pridružile in potem prav pridno pod vodstvom g. Mesička slovensko petje gojile, kajti celó najhujši nasprotniki priznavajo, da imajo naše pesni nekaj milega, nežnega, kakor malo katere druge. Prepričani smo ob jednom, da se gospodičine za zabavljanje nasprotnikov še toliko ne bodo zmenile, kakor za lanski sneg in vkljub vsemu zabavljanju ostale zveste hčere majke Slovenije. Pozabiti tudi ne smemo gospodov pevcev iz Šoštanja, koji so skupno z Velenjskimi ves večer pridno peli. Da je bilo petje izborno, kazalo je glasno odobravanje in ploskanje od strani zbranega občinstva. Poseben utis napravila je pesen „Jadransko morje“ in četverospevi „Pri zibelci“, „Mrak“ in „Tičica gozdna“. Pozno je že bilo, domov smo se spravljali in prelepo bi nam bile v sladkih sanjah ta večer zaslišane pesni donele, a slučaj je prinesel nepričakovano godbo, koja je prouzročila čudno revolucijo, namreč mladih in starih se je poprijela neka sveta jeza in z največjo marljivostjo so popadli v dvorani nahajajoče se mize in stole ter je znosili stran. Veselo se je začel ples in marsikateri se je še le zjutraj spomnil, da je čas domov. Dragi! Bilo je vse v najlepšem redu in videlo se je mnogo najodličnejšega občinstva. Mej drugimi že omenjena obitelj grofa Adamoviča, velečastiti gosp. podjetnik železnice Celje — Šoštanj, dr. Lapp, g. načelnik okr. zastopa Ivan Vošnjak s se soprogo, itd. Da je bilo vse tako židane volje, pripomogla je pač

tudi veliko-izvrstna postrežba, zlasti dobra kuhinja g. Ivana Raka. Za to pozornost torej gospodu Rak-u „hvala“. Sploh to gostilno narodnemu občinstvu toplo priporočamo, ker se tamkaj tudi nahaja „Slov. Narod“ in gostom ni treba zlatega časa s Celjsko vahto tratiti. Z željo, da bi se mlade pevke in pevci kmalu zopet oglasili, še jedenkrat vsem, ki so k temu kaj pripomogli, v imenu šolske mladine, naše bodočnosti „presrečna hvala“.

Domače stvari.

— (Zabavni večer Pisateljskega društva) bode jutri v soboto, ob navadni uri v čitalnični restavraciji. Predseduje g. prof. Pintar. Berilo je preskrbljeno.

— (Mestna občina Buzet) imenovala je v seji dne 26. januarja t. l. gospoda Vekoslava Spinčiča v priznanje njegovih zaslug kot šolski nadzornik in kot deželni poslanec jednoglasno svojim častnim meščanom.

— (Konfiskacija) zadela je včeraj „Našo Slogo“ zaradi članka „Hrvatski jezik u cerkvi porečko-puljske biskupije.“ Uredništvo priredilo je drugo izdajo, ki nam je danes došla.

— (Osepnice) V zadnjih 24 urah za osepnice zbolelo troje otrok. Ozdravela 2 moška, 3 ženske in 7 otrok. Umrli 1 otrok.

— (Osepnice) so tudi po deželi prikazale se na mnogih krajih. V Dobropolji so zaradi te bolezni epidemičnega značaja cerkev zaprli, v Šmarji bolezen v treh vaseh hudo razsaja in tudi drugod se prikazuje. Malone povsod pa se dá dokazati, da so dijaki po zatvorenji šol Ljubljanskih zanesli osepnice v domače kraje. Želeti bi bilo, da bi zdravstveni oddelek deželne vlade, kateremu gotovo dohajajo avtentična poročila, vsaj vsak teden naznanjal številke iz onih krajev, kjer so osepnice proglašene za epidemijo.

— (Glas izmeje občinstva.) V očigled sedanjih osepnicih epidemiji in uvažuj, da osepnice najbolj razsajajo v nižjih krogih, iz katerih se navadno rekrutujejo one neokusne maske, ki na pustni torek po „Zvezdi“ in drugod uganjajo svoje več nego neslane burke, — bilo bi pač želeti, da se letos prepove ves takozvani „corso“ v Zvezdi in vsako pohajkovanje kakeršnih koli mask na javnih prostorih.

— (Natakarji in markérji) Ljubljanski priredil „plesni venček“ dne 13. februarja t. l. v salonu hotela „Mesto Dunaj“. Začetek ob 8. uri zvečer. Kakor čujemo, bode tudi letošnji venček zelo živahen.

— (Trtna uš.) Ogerska državna filokserna komisija je dne 7. februarja zborovala v Pešti. Tajnik Matkovič je poročal, da je koncem leta 1887, na Ogerskem bilo od trtne uši napadenih 132.352 oral vinogradov. **55.615** oral je pa že popolnem uničenih. Za Avstrijo pa smo še le za leto 1886. dobili poročilo o razširjanji trtne uši. Čez leto in dan bomo poizvedeli, kje so trtno uš našli leta 1887. Ogerska filokserna komisija zboruje redno vsako leto, avstrijska je bila le jedenkrat sklicana leta 1886, potem ne več, kakor da bi ne imela se o ničem posvetovati. Trtna uš pa napreduje in zaporedoma uničuje najboljše vinograde.

— (Akad. društvo „Triglav“) ima v soboto, dne 11. t. m. svoje VI. redno občno zborovanje in sicer s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Kritika o predavanji g. stud. iur. Domicelj-na. 3. Poročilo odborovo gledé točke 3. društvenih pravil. 4. Pogovor o važni društveni zadevi. 5. Slučajnosti. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. Lokal: Gostilna „zum wilden Mann“, Jakominigasse. Gosti dobro došli!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 9. februarja. Iz državnega zbora: Danes došle so peticije proti konfesionalni šoli. Na dnevnem redu trgovska pogodba z Nemčijo. Poročevalec je baron Švegel. Oglášenih je več govornikov „pro“ in „contra“. Poslanec dr. Bareuther bramarbazoval za najtesnejšo zvezo z Nemčijo, za carinsko jedinstvo ž njo, kakor je že zaželel carinski parlament. Tako tudi levičar Menger. Govoril tudi poslanec Turk, toda brez najmanjšega učinka. Trgovinski minister Bacquehem je naglašal, da za sedaj še ni misliti na stalniše odnošaje k Nemčiji v gospodarskem oziru. Za njim go-

voril grof Taaffe: Sedanja vlada ni ovirala zvezne pogodbe z Nemčijo. Sedanji kabinet je nastopil 12. avgusta 1879., pogodba z Nemčijo pa je nastala v oktobru istega leta. Tudi v bodoče se ta vlada ne bode protivila pogodbi, katera za njene dobe traja že devet let. Taaffe tudi upa, da se razmerje prijateljsko ohrani še dolgo. Naslednji govornik Chlumetzky poudarjal, da ni segati po idejalah, da se carinska unija ne da uresničiti, da bi to bilo na škodo avstrijske obrtnosti; želi naj se le tarifna pogodba. Govornik še izraža svoje veselje nad objavljenjem nemško-avstrijske pogodbe, a protivi se, da bi ona bila predmet parlamentarne demonstracije; izreka torej priznanje Andrassy-ju in Kalnoky-ju. Novoizvoljeni češki poslanec Herold pobija Knotzov predlog, ki pomeni degradacijo Avstrije; Avstrija ni nikdar imela nemške podobe, ker ona je in ostane po večini slovanska; Nemci brez uzroka tožijo, da so zatirani; če že posnemamo Nemčijo, naj se torej Češkej dá samouprava, kakeršno ima Saksonska; dokler bode še kaka avstrijska vlada, dokler bode avstrijski parlament, ne bode se pristalo na predlog Knotzov. Govor Heroldov vzbujal viharne ugovore na levičar. Poslanec Neuwirth polemizoval proti Taaffeju in predgovorniku. Knotz je zavračal Chlumetzkega, grof Lažansky Neuwirtha. Debata o trgovski pogodbi se je pretrgala nato in poročevalec Švegel bode jutri govoril. Zakon na žganje in pivo izročil se v prvem branji komisiji s 36 člani. Prihodnja seja jutri. Na dnevnem redu je debata o ministrovem odgovoru na interpelacijo glede premogovih tarifov, prvo branje ukaza glede na dijaška društva in Kathreino-vega predloga glede na premembe hišnega davka.

Rim 9. februarja. Dr. Braman ob 4. uri 50 minut popoldne nemškemu cesarjeviču grlo razparal. Zdravje cesarjevičovo povoljno.

Dunaj 10. februarja. Cesarjevič in cesaričinja odpeljala sta se danes zjutraj ob 8. uri 25 min. v Budimpešto.

San Remo 10. februarja. Operacija zvršila se je brez bolečin. Cesarjevič ni izgubil niti žličice krvi.

London 10. februarja. V gorenji zbornici izjavil pri adresni debati Salisbury, da se Angleška drži svojih tradicionalnih interesov na jugovzhodu evropskem in da ima najtočnejša zagotovila, da Rusija ondu ne namerava nikakega nezakonitega postopanja. Popolnem gotovo je, da se je car pri obravnavah o vprašanji afganskem v tem zmislu izrekel. Salisbury pripisuje, kakor Bismarck, zagotovilom carjevim največjo vrednost in je trdno preverjen, da stori car, kar more, da se ohrani mir.

Kajira 10. februarja. V Beirutu nastala je nekda resna rabuka mej kristijani in mohamedovci.

Razne vesti.

* (Ribarstvo v našem Primorju) Od 23. aprila 1886 do 22. aprila 1887 nalovilo se je v našem Primorju 4,471.798 rib, in sicer v pristaniščih:

	komadov	kilogramov
Trst	7.537 (?)	2,471.753
Rovinj	210.338	490.730
Pulj	1,312.715	527.702
Mali Lošinj	13.105	345.608
Zader	2,693.725	2,469.300
Splet	194.351	1,082.595
Dubrovnik	36.527	426.629
drugod	3.500	143.542
torej vкуп	4,471.798	7,957.859

Vrednost vseh rib iznaša 2,322.555 gld. V rečenih mestih samih se je použilo 3,637,620 rib, to je 5,983.573 kilogramov, in se je po takem prodalo in razposlalo drugam na razne kraje 834.178 komadov, to je 1,974.286 kilogramov. — Vseh ribarjev je bilo v letnem tečaju 11.176, mej temi 618 Italijanov; v zimskem tečaju (od 23. oktobra 1886 do 22. aprila 1887) pa 9750, mej temi 955 Italijanov. V teku jednega leta, to je v obeh tečajih (od aprila 1886 do aprila 1887) bilo je vseh ribičev 20.926, mej temi 1,573 Italijanov. Te številke nam jasno pričajo, da se naši slovanski Primorci marljivo bavijo z ribarstvom. Zanimivo je še zvedeti, da so v letnem tečaju rabili 3022 čolnov, v zimskem pa 2780, razven tega še po leti 191.872 in po zimi 369.781 komadov družih ribarskih priprav.

SLOVANSKI SVET

prinaša v 3. številki naslednjo vsebino: † Monsignor Andrej Einspieler. — Iz življenja Andreja Einspielerja. — Fundamentalna zmota notranje avstrijske politike. — Nemški in slovanski velikašolci v Avstriji. — Jezik in tuji duh. — Papeška pisma Adrijana II. in Ivana VIII. — Ivan Gundulič. (Dalje in konec.) — Psoglavci. Zgodovinska slika. Češki spisal Alojzij Jirásek. Poslovenil Vacerad. — Pogled po slovanskem svetu. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se plačuje ali pošilja naročnina upravništvu „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani. Naročnina znaša: za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 75 kr. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 2 gld. 80 kr., pololetno 1 gld. 40 kr., četrtletno 70 kr.

Signuren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja, pomanjkanja slastij do jedij in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prášek“ Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (13-2)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-226)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

9. februarja:
Pri **Slonu**: Matuska Görsy, Weiss z Dunaja. — Klofutar iz Banjaluke. — Löwinger iz Kanize. — Wallter iz Celja. — Ažman z Dovjega.
Pri **Maliči**: Fischer, Sternauer, Belina z Dunaja. — Zankl iz Gradca. — Lachner iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

9. februarja: Jožef Lekan, peka sin, 11 mes., sv. Petra cesta št. 59, za kozami. — Anton Premk, delaveca sin, 1 leto, Karlovska cesta št. 6, za pljučnim katarom.
V deželnej bolnici:
8. februarja: Jakob Zemljak, gostač, 70 let, za oslabljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkrina v mm.
9. febr.	7. zjutraj	727.5 mm.	— 0.4° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	728.3 mm.	1.6° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	731.8 mm.	— 4.0° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura — 2.9°, za 1.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 10. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	šil.	danes
Papirna renta	77.35	—	77.85
Srebrna renta	78.90	—	79.30
Zlata renta	108.05	—	108.35
5% marcna renta	92.15	—	93.10
Akcije narodne banke	856.—	—	860.—
Kreditne akcije	267.70	—	268.80
London	127.—	—	126.85
Srebro	—	—	—
Napol.	10.05 1/2	—	10.04 1/2
C. kr. cekini	5.99	—	6.01
Nemške marke	62.30	—	62.25

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	—	kr
Državne srečke iz l. 1864	100	164	25	”
Ogerska zlata renta 4%	—	95	95	”
Ogerska papirna renta 5%	—	2	35	”
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	—	”
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	56	”
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	127	40	”
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	”
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	98	90	”
Kreditne srečke	100 gld.	176	25	”
Rudolfove srečke	10	19	75	”
Akcije anglo-avstr. banke	120	98	—	”
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	209	—	”

Št. 2098.

Razglas.

Pretekli mesec bile so pri podpisnem uradu naslednje reči kot izgubljene oglašene:

1. Rujav plašč;
2. križec, ubani in gumbe od ametista;
3. palica s srebrno gumbo in črkama J. M;
4. vizitnica in okolu 4—5 gld. denarja;
5. denarnica z zneskom 10 gld.;
6. srebrna zapestnica z obeskom;
7. 10 ustrojenih telečjih kož;
8. zlat prstan z glavo rimskega vojaka;
9. na Josipa Šmalc a glaseča se krošnjarska knjiga in okolu 25 gld. denarja;
10. v nekem žepu zavita vsota 6 gld. 70 kr.

Kdor bi katero teh rečij našel, opozarja se, da je tukaj odda, ker bi sicer utegnil zakriviti se hudodelstva goljufije po §. 201 črka c) k. z. ali pa prestopka po §. 461 k. z.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dné 1. februarja 1888.

Dober prostor za kovača

odda se v **Kranji** pod mestom h. št. 8, zraven dobi tudi vse kovaško orodje in dve sobi za stanovanje. Lahko je oženjen ali samec. Najemščine je 80 gld. na leto. — Dela bode dovolj, ker Kranj potrebuje dobrega kovača. (91-3)

Kri čistilne kroglice
so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa. glavobolu, navalu krvi, otrpnenih udih, skazenem želodeci, pomanjkanju slasti do jedij, jetrnih in obistnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (606-14)
„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Največja prihranjenja v gospodinjstvu. Najvišja odlikovanja in zlato kolone.
Daje najedenkrat, ne da bi se kaj pridejalo, izvrstno mesno juho.
V prodajnicah kolonialnega blaga in delikates ter droguerijah se dobiva **Bouillon-Extract** dišava za jed nepreseljivo zaradi dobrega ukusa in nizke cene.
Marke: *Extractum Perum, Aus Fines Herbes und Trüffel-Würze.*
Fine moke za juho iz sočivja.
Napravljane pod varstvom c. kr. avstrijskega obrtnega nadzorstva in švicarske občnokoristne družbe.
• Osrednja zaloga: **Wien, I., Jasomirgottstrasse 6.**
Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Schussnig & Weber. — V Zagorji: R. E. Michelic, Ivan Müller, Rudniška bratovska skladišnica. — V Litiji: Ivan Waggonik. (902-9)

Št. 2097.

(98)

Razglas.

Pretekli mesec bile so pri podpisnem uradu naslednje najdene reči oglašene in oddane:

1. Denarnica z zneskom 4 gld. 75 kr.;
2. denarnica z zneskom 1 gld. 21 kr.;
3. zlat prstan z rud. čim kammom.

Oni, kateri so te reči izgubili, pozivljejo se, naj se tukaj zanje oglašé, sicer se bodo po preteku jednega leta izročile najditeljem.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dné 1. februarja 1888.

Cena mesa

v novi mesnici

v Židovskih ulicah št. 8

je sledeča: (100-1)

Stegno . . . . . kilo **52 kr.**
Šimbas . . . . . „ **48 „**
S prve vrste meso „ **40 „**

V ponedeljek pričetek.

Vabilo

šestemu rednemu občnemu zboru

„Kmetске posojilnice Ljubljanske okolice“ v Ljubljani,

kateri bode

dne 19. februarja 1888 ob 10. uri zjutraj

v društvenej pisarni

na Marije Terezije cesti v Ljubljani.

Dnevni red:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo nadzorstvenega odbora.
4. Volitev ravnateljskega odbora, in sicer:
  - a) ravnatelja,
  - b) blagajnika,
  - c) kontrolorja in
  - d) 2 namestnikov.
5. Predlogi društvenikov.

K polnoštevilnej udeležbi vabi častite deležnike najuljudnejše

ravnateljski odbor.

Ljubljana, dne 31. januarja 1888.

Naznanilo nadzorstvenega odbora „Kmetске posojilnice Ljubljanske okolice“ v Ljubljani.

Nadzorstvo „Kmetске posojilnice Ljubljanske okolice“ je pregledalo in primerjalo letne račune za 1887. leto in naznanja, da so pregledani letni računi in bilanca razpoloženi na spregled v zadružnej pisarni, kakor to zahteva §. 30., al. 3. društvenih pravil.

Ljubljana, dne 31. januarja 1888.

(92-2) Nadzorstveni odbor.

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE
ki sta pri prvi Dunajski razstavi kubinske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, časnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800-64)
Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. **Petru Lassniku**.
Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Otvorenje gostilnice
v Spodnji Šiški
v lastnej hiši št. 88.
Usojam si s tem naznanjati, da sem gorenjo gostilnico že otvoril in da bodem tožil izvrstna **narodna dolenska in daluštinska vina** itd., kakor tudi **Koslerjevo carsko pivo** po nizki ceni.
Za **gorka in mrzla jedila** se boče tudi skrbelo.
Gostilnica je na jako pripravnem in prijetnem kraji.
Za mnogobrojni obisk priporoča se najudanejšé
Ivan Gogala,
gostilničar.
(101-1)

„NARODNA TISKARNA“
priporoča po nizkej ceni
vizitnice
v elegantnej obliki.